

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓
ผลงานจากการแข่งขันในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๔ ปีการศึกษา ๒๕๕๗

พลึง แห่งรัก

เด็กหญิงจุฑามาศ มะโนชัย
เด็กหญิงอัสมาภรณ์ บุญระนอม
เด็กชายพนธ์กานต์ บุญเทพ
เรื่องและภาพ

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

พลึง แห่งรัก

เด็กหญิงจุฑามาศ มะโนชัย
เด็กหญิงอัสมาภรณ์ บุญระนอม
เด็กชายพันธกานต์ บุญเทพ
เรื่องและภาพ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

เรื่อง พลังแห่งรัก

คณะที่ปรึกษา

นายอำนาจ วิชยานุวัติ

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นางวัฒนาพร ระงับทุกข์

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นางสาวรัตนา แสงบัวเพื่อน

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะจัดทำต้นฉบับ

นางสาวพรรณงาม แยมบุญเรือง นางวัฒนา บุญเสนอ นางสาวนวรรณ ชังบุตรดา
นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม นางสาวราตรี ธรรมโชติ นางสาวศิริพร พรรณพัฒนกุล

คณะบรรณาธิการ

นางสาวภา คักดา นางสาวราตรี ธรรมโชติ นางสาววรารักษ์ ศรีแสงฉาย

ผู้เรียบเรียงและออกแบบรูปเล่ม

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ดำเนินการผลิตและเผยแพร่

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ผลิตและเผยแพร่ครั้งแรก : พ.ศ. ๒๕๖๓

© ลิขสิทธิ์ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนิยม

‘พลังแห่งรัก’ เป็นเรื่องความรักของปู่ย่าตายายที่คอยให้กำลังใจ คอยชี้แนะสิ่งที่ถูกผิด อันเป็นพลังให้เด็กคิดบวกเช่นเดียวกับอ้อมที่มีตาคอยชี้แนะ จนอ้อมหันไปสนใจการเรียนจนจบด้านเกษตร อ้อมจึงกลับมาช่วยพัฒนาหมู่บ้าน เริ่มตั้งแต่ปลูกผักทำไร่ เลี้ยงสัตว์ ซึ่งชาวบ้านก็ช่วยเหลือกัน จนชุมชนมีไฟฟ้าเข้ามา มีถนนที่สะดวก สร้างความเจริญให้แก่หมู่บ้าน เนื้อเรื่องสะท้อนให้เห็นว่าพลังแห่งรักเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ สามารถเปลี่ยนแปลงสังคมได้ ถ้าทุกคนร่วมมือร่วมใจกัน ประกอบกับภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง จึงทำให้หนังสือน่าชวนอ่านยิ่งขึ้น

หนังสือเล่มเล็ก เรื่อง พลังแห่งรัก จึงได้รับรางวัลระดับเหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑ ประเภทนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในการแข่งขันกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน การจัดทำหนังสือเล่มเล็กในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๔ ปีการศึกษา ๒๕๕๗

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก เป็นผลงานของนักเรียนที่ได้รับรางวัลระดับเหรียญทอง อันดับที่ ๑-๓ จากการแข่งขันกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน การจัดทำหนังสือเล่มเล็ก ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๔ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ จำนวน ๑๒ เรื่อง แบ่งเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ จำนวน ๓ เรื่อง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ จำนวน ๖ เรื่อง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ จำนวน ๓ เรื่อง ชุดหนังสือดังกล่าวมีคุณค่าให้แง่คิดในเรื่อง ความร่วมแรงร่วมใจของทุกคนจะช่วยสร้างสังคมที่ดี ความสำคัญของการเรียน ความรับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และการสร้างแรงบันดาลใจ รวมถึงการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมแฝงในเนื้อเรื่อง เป็นผลงานที่แสดงถึงความสามารถของนักเรียนในการจัดทำหนังสือประเภทบันเทิงคดีทั้งเรื่องและภาพ แต่ละเล่มมีส่วนที่ดีและจุดเด่นแตกต่างกันไป นักเรียนที่เป็นผู้เขียน ผู้วาดภาพ และผู้จัดทำรูปเล่มทุกคนมีโอกาพัฒนาตนเอง สามารถจะเป็นนักเขียน นักวาดภาพ และนักออกแบบที่ดีได้ ดังนั้น ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรช่วยกันส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้เพิ่มพูนทั้งในด้านความรู้และทักษะให้ปรากฏได้อย่างชัดเจน

ข้อสังเกตของหนังสือเล่มเล็กโดยรวม สรุปได้ดังต่อไปนี้

เนื้อเรื่อง นักเรียนมีความเข้าใจแนวคิดของเรื่อง จึงสามารถวางเค้าโครงเรื่องจากเรื่องใกล้ตัว ผูกปมปัญหา สร้างเหตุการณ์ และคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นสู่แก่นเรื่อง (Theme) ชวนให้ผู้อ่านติดตามเรื่องที่สร้างขึ้น

ภาพประกอบ นักเรียนมีความสามารถออกแบบภาพประกอบเรื่องได้ดี ทั้งลายเส้น สีที่สดใสสวยงามที่เป็นไปตามวัย นำเสนอโดยออกแบบปกหนังสือให้สรุปเนื้อเรื่องสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพหน้าปก สามารถเข้าใจเรื่องและชวนติดตามอ่าน นับว่ามีพัฒนาการได้อย่างชัดเจน ส่วนบทบรรยายและคำพูดการเว้นวรรคตอน และการวางวรรคยุค แม้มีข้อบกพร่องบ้างแต่ก็เป็นส่วนน้อย ถ้าได้รับการแก้ไขก็จะทำให้นักเรียนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงบรรณาธิการหนังสือเล่มเล็กชุดนี้ เพื่อเป็นสื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนให้โรงเรียนนำไปใช้กับนักเรียนให้เกิดประโยชน์ในการกระตุ้นให้ผู้อ่าน ผู้เขียนและผู้วาดภาพที่อยู่ในวัยเดียวกัน ให้พัฒนาตนเองทั้งด้านการอ่านและการเขียน เป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน รวมถึงการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนต่อไป

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก

ผลงานนักเรียนที่ได้รับรางวัล อันดับที่ ๑-๓

ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๔ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ จำนวน ๑๒ เรื่อง

ผลงานนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖

ไทยรักสามัคคี
(เหรียญทองชนะเลิศ)

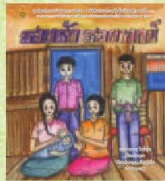

เด็กดีมี...ความคิด
(เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

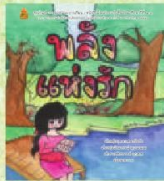

พี่ผึ้งพาเด็กไทยสร้างโลก
(เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

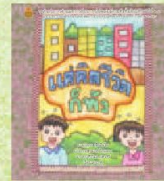
หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

รอยรัก รอยทุกข์
(เหรียญทองชนะเลิศ)

พลังแห่งรัก
(เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

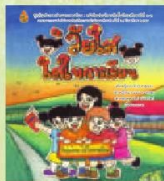
แค่คิดชีวิตก็พัง
(เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

ผลงานนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

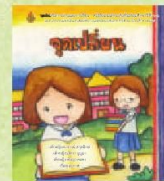
หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

บันทึกน้อยร้อยความรู้สึก
(เหรียญทองชนะเลิศ)

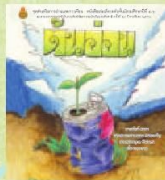

วัยใส ใส่ใจการเรียนรู้
(เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

จุดเปลี่ยน
(เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

ต้นอ่อน
(เหรียญทองชนะเลิศ)

แรงบันดาลใจ
(เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๑)

เข้มทิศ
(เหรียญทองรองชนะเลิศอันดับที่ ๒)

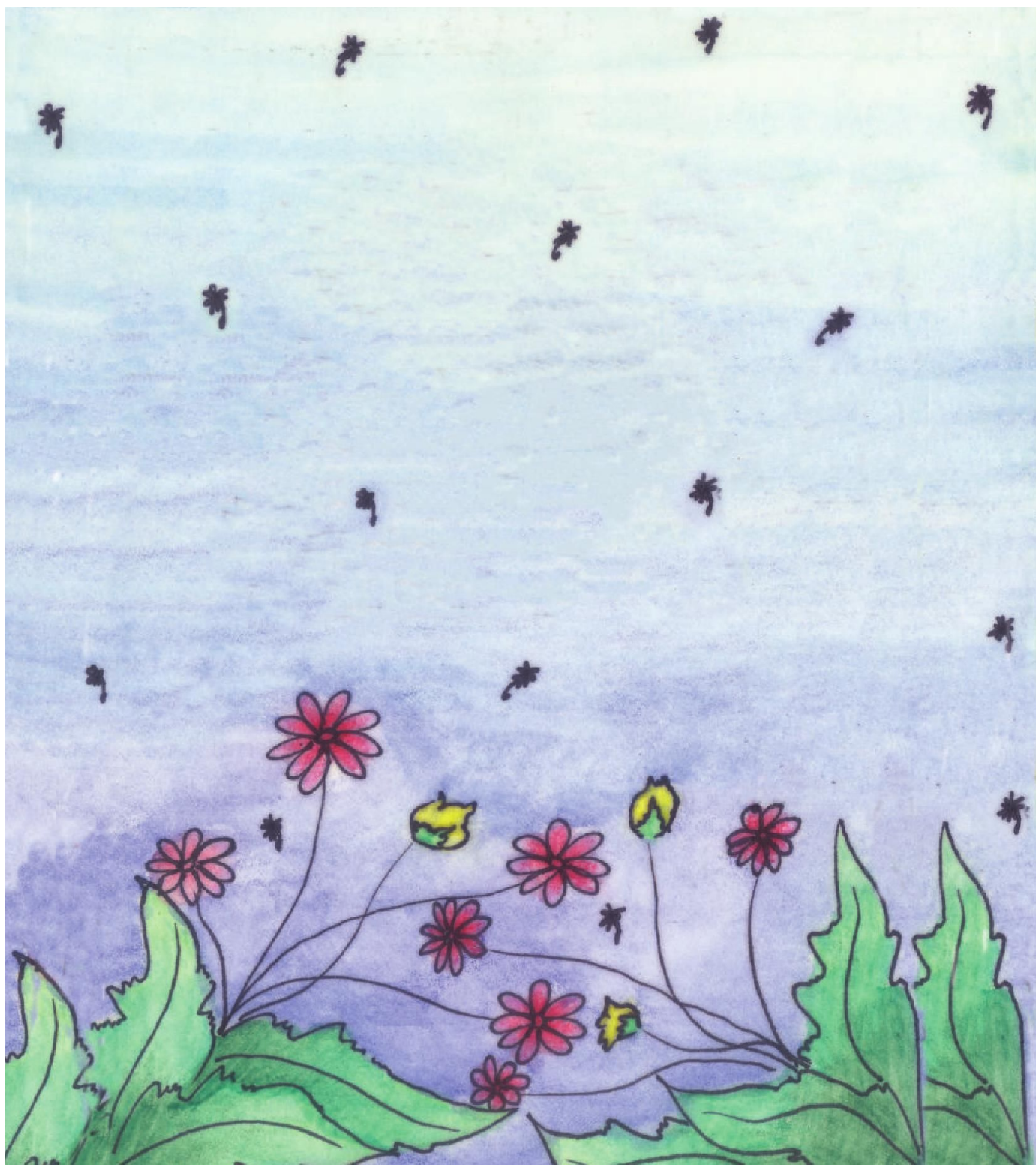

คำนำ

หนังสือเรื่อง พลังแห่งรัก เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ที่สนใจได้เล็งเห็น
ความสำคัญของการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการพัฒนาชุมชนและสามารถนำมาใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้

โอกาสนี้ ขอขอบคุณคุณครูผู้ฝึกสอนที่ให้คำแนะนำมาโดยตลอดจนผลงาน
ออกมาสมบูรณ์ หากผิดพลาดประการใด ต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

เด็กหญิงจุฑามาศ มะโนชัย
เด็กหญิงอัสมาภรณ์ บุญระนอม
เด็กชายพันธกานต์ บุญเทพ

ทุ่งนาสีทองกำลังพลิ้วไหวด้วยสายลมเย็น ๆ พัดไปมา รวงข้าวเม็ดงาม กำลังถูกเก็บเกี่ยวด้วยเคียวของชาวบ้าน ยามนี้เป็นเวลาใกล้ค่ำ แดดอ่อน ๆ กำลังดี สายลมพัดจาง ๆ เด็กน้อยชายหญิงวิ่งเล่นว่าอย่างสนุกสนานท่ามกลางบรรยากาศที่อบอุ่น สื่อถึงวิถีชีวิตคนในถิ่นพื้นที่ห่างไกลความเจริญรุ่งเรือง เนื่องจากที่ชุมชนแห่งนี้ยังชุมชนที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา และอาจล้าหลังไปบ้าง แต่ชาวบ้านทุกคนก็ยังอยู่อย่างมีความสุข

หากจะไปไหนแต่ละที รถยนต์ในหมู่บ้านก็มีเพียงไม่กี่คันเท่านั้น
คนที่เจ็บไข้ได้ป่วยแต่ละทีก็ลำบากน่าดู แต่เชื่อว่าหมู่บ้านแห่งนี้จะไม่มี
หมอที่คอยรักษา ถ้าจะมีก็เป็นหมอยาที่เป็นผู้เฒ่าผู้แก่ที่รู้จักเรื่องยา
สมุนไพรต่าง ๆ ดีกว่าใคร ส่วนไฟฟ้า น้ำประปาคงไม่ต้องถามถึง
ที่หมู่บ้านแห่งนี้ไม่มีแน่นอน เพราะในสมัยก่อนยังไม่ได้รับการพัฒนา
เหมือนปัจจุบันนี้ แต่ก็ยังดีกว่าเมื่อก่อนอยู่มาก ที่แทบจะไม่มีถนนเข้า
หมู่บ้านด้วยซ้ำ

ชาวบ้านส่วนใหญ่ต่างก็ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายไม่หวังอะไร
มากมาย หากินตามป่าตามเขาเหมือนอย่างคนสมัยโบราณ รุ่งปุ๋ยา
ตายาย ที่สืบทอดกันมาของคนภาคอีสาน ทั้งอาชีพ การกิน วิธีชีวิตต่าง ๆ
รวมถึงประเพณีที่ดีงามของคนบ้านป่าใช้ว่าจะเป็นคนป่าคนเถื่อน
หมู่บ้านแห่งนี้ ถึงจะล่าหลังแต่ก็ยังมีโรงเรียน วัดวาอาราม ไม่ได้ต่างไป
จากผู้คนที่อยู่ในเมืองเลย

ด้วยความที่ชาวบ้านส่วนใหญ่ที่มีอายุมาก ไม่ได้ได้รับการศึกษา
เหมือนอย่างเด็กสมัยนี้ จึงไม่มีความรู้พอที่จะพัฒนาหมู่บ้านของตนเอง
ให้เจริญก้าวหน้าได้ ออมเด็กหญิงตัวน้อยนั่งมองเหม่อลู่ฝูงปลาตัวเล็ก ๆ
ที่กำลังแหวกว่ายน้ำไปมา “เฮ้อ!...เบื่อจังเลยโรงเรียน ไม่อยากไปแล้ว”
ออมนั่งบ่นอยู่คนเดียวถึงเรื่องโรงเรียนที่เธอไม่ชอบ ออมจึงตัดสินใจ
หนีเรียนมานั่งข้างลำธารสายเล็กเพียงลำพัง

“อ้าว! ออม คือไปโรงเรียนมานั่งเฝ้าหยั่งอยู่” เสียงของชาย
วัยสูงอายุที่ตะโกนพูดกับออมด้วยภาษาอีสานที่คุ้นหูดังมาแต่ไกล
ออมหันกลับไปตามเจ้าของเสียง “พ่อใหญ่นี่เอง” เสียงนั้นคือ เสียง
ตาของออมเอง ตาทำท่าโกรธที่เห็นหลานสาวของตนไม่ไปโรงเรียน แต่
กลับมานั่งเล่นไม่ทำอะไร ตาวางจอบและห่อข้าวลง แล้วพูดกับ
หลานสาวด้วยน้ำเสียงที่หนักแน่น “พ่อใหญ่ตอนยังเป็นเด็กก็หนีเรียน
นั่นล่ะ”

ตาพูดต่อว่า “ครั้งเมื่อสมัยยังเด็ก ตาก็เคยหนีเรียนเช่นกัน ตาหนีเรียนอยู่บ่อยครั้ง สุดท้ายตาก็ไม่เรียน สิ่งที่ตาได้รับมาในวันนี้คือ ความลำบาก และสิ่งที่เสียดายที่สุด คือ ความรู้ที่เสียไป” ตาบอกให้ออมมองดูสิ่งที่เป็นอยู่ ดูหมู่บ้านชุมชนเป็นอย่างไร ที่เป็นเช่นนี้เพราะใครและทำให้ดีกว่าเดิมได้เพราะใคร เป็นเพราะชาวบ้านไม่ได้รับการศึกษา จนไม่รู้จะพัฒนาหมู่บ้านอย่างไร และถ้าเป็นไปได้ คือ เด็ก ๆ อย่างอมนี่แหละที่มีความรู้พอที่นำมาสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น

ออมได้ฟังเช่นนั้นถึงกับอึ้ง พุดอะไรไม่ออก คิดว่า ไม่อยากลำบาก
เหมือนตา และอยากให้หมู่บ้านมีความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้นกว่านี้ด้วยเช่นกัน
อมรีบลุกขึ้นทันทีพร้อมหยิบกระเป๋านักเรียน กำมือขึ้นแล้วพูดกับตาว่า
“สังคมจะก้าวหน้าได้อย่างไร หากเด็กไทยอย่างเราไม่ได้รับการศึกษา”
ตายิ้มหัวเราะชอบใจ “ตั้งใจเรียนเด้อ” ตาพูดกับอมขณะที่อมกำลังวิ่ง
ไปโรงเรียนด้วยสีหน้าที่แจ่มใส

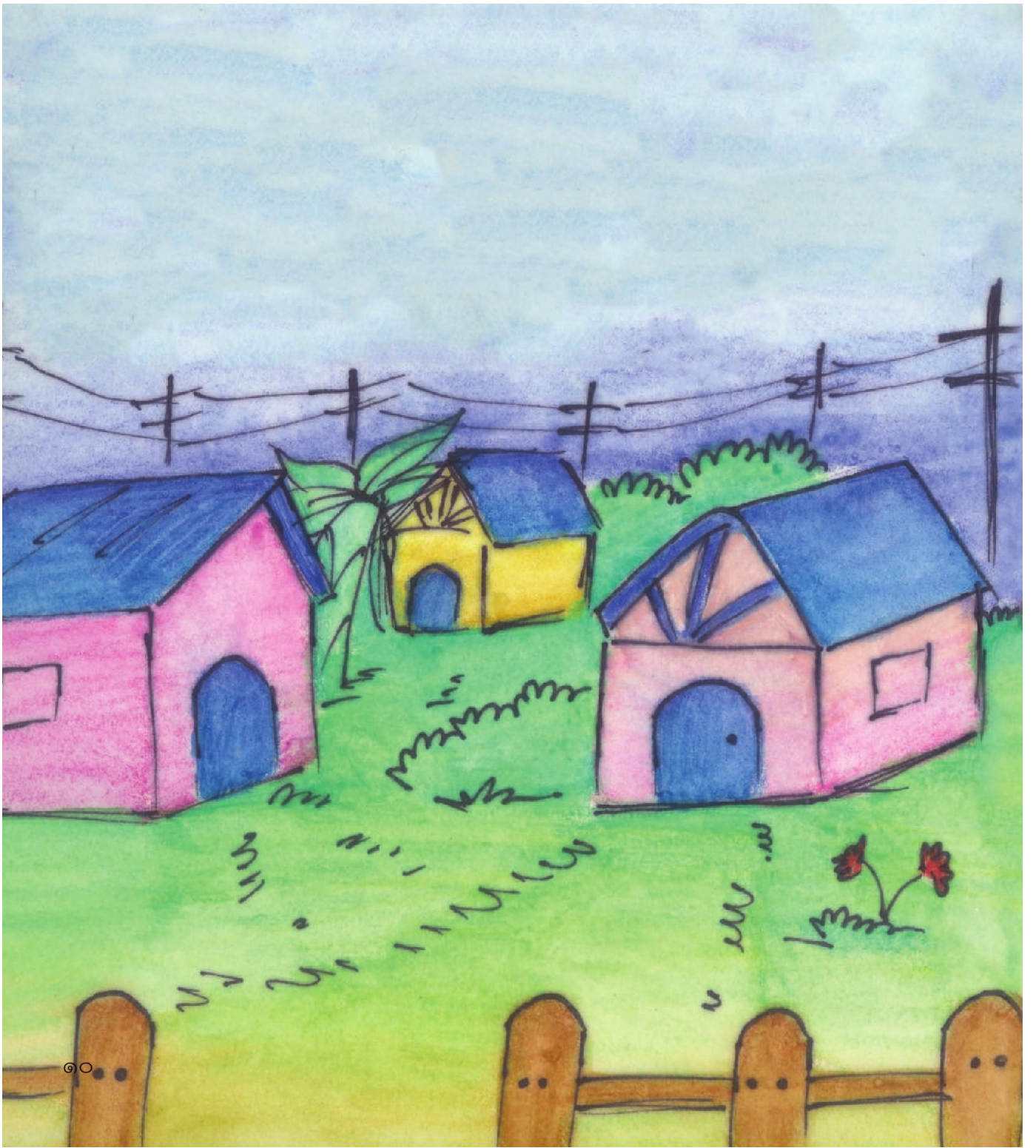
หลังจากนั้น ออมก็ตั้งใจเรียนทุกวัน ไม่เคยขาดเรียน และคอยบอกเพื่อน ๆ ว่าการขาดเรียนบ่อยไม่ดี หมู่บ้านเราเด็กก็มีแค่นี้ ก็ควรช่วยกันเรียน แล้วมาพัฒนาหมู่บ้านดีกว่าเอาเวลาไปเลี้ยงควายอยู่ จนเวลาผ่านมานานหลายสิบปี จากเด็กก็กลายเป็นผู้ใหญ่ ออมและเพื่อน ๆ ต่างก็แยกย้ายกันไปเรียนในจังหวัดต่าง ๆ จนจบการศึกษา บ้างก็เป็นหมอ ครู ตำรวจ อาชีพต่างกันไป แต่เด็กที่หมู่บ้านแห่งนี้ก็เรียนจบกันทุกคนไม่ว่าจะยากจนหรือลำบากแค่ไหน เพราะความลำบากยากจนนี้แหละทำให้พวกเขาก้าวเดินต่อไป

และที่แน่ ๆ ออมก็เช่นกันเรียนจบเกี่ยวกับการเกษตรที่สามารถพัฒนาอาชีพความเป็นอยู่ของหมู่บ้านได้ ออมเชื่อมั่นอยู่เสมอว่า ‘ไม่ว่าหมู่บ้านเราจะล้าหลังยากต่อการเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าใจเรารักและเชื่อมั่นก็สามารถเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นด้วยกัน หากชาวบ้านทุกคนร่วมแรงร่วมใจ รวมพลังความรักก็จะดีได้ด้วยสองมือของเราเอง’

ออมใช้ความรู้ที่มีสอนชาวบ้านที่ทํานาให้หันมาทำไร่ ปลุกผักเลี้ยงสัตว์ สามารถนำมาบริโภคและจำหน่ายได้ โดยเริ่มจากครอบครัวสู่ชุมชนไปเรื่อย ๆ

ต่อมา สิ่งต่าง ๆ ก็เริ่มพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ มีไฟฟ้า มีน้ำใช้ มีรถไปไหนมาไหน ที่เป็นเช่นนี้ได้ ก็เพราะพลังแห่งรักจากทุกคน ที่ช่วยกัน เรื่องแบบนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลยถ้าทุกคนไม่มีความรักอยู่ในใจ ชุมชนจะเป็นชุมชนได้อย่างไรหากคนในหมู่บ้านไม่ช่วยกันสร้างสรรค์ หมู่บ้านรวมไปถึงชุมชนในละแวกนี้ ไม่นานก็ได้รับการยกย่องให้เป็น ชุมชนต้นแบบที่มีความมั่นคงและสมบูรณ์แบบที่สุด

‘ลองคิดดูสิ ถ้าหากเรามีพลังแห่งรักแบบนี้บ้าง สังคมไทย คงไปได้ดี’

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

เรื่อง พลังแห่งรัก

เรื่องและภาพ

เด็กหญิงจุฑามาศ มะโนชัย
เด็กหญิงอัสมาภรณ์ บุญระนอม
เด็กชายพันธกานต์ บุญเทพ

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๒
อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

